

Op het moment dat Bob in zijn eeuwige rustplaats, dicht bij een imposante eik, ten ruste zou worden gelegd, zag Michelle, een stukje verderop, twee vrouwen staan bij een vers gedolven graf.

Eerst schonk ze er geen aandacht aan. Gewoon twee mensen, zo te zien een moeder met haar dochter, die een bezoek brachten aan het verse graf van een onlangs overleden dierbare, op deze prachtige natuurbegraafplaats, Den en Rust.

Maar toen de vrouw, ogenschijnlijk met een strakke blik, in de richting keek van het gezelschap dat Bob aan het begraven was, ging blijkbaar de fantasie van Michelle met haar aan de haal.

Misschien was het de sfeer. Misschien waren het de emoties. Maar Michelle had zich met een schok gerealiseerd dat ze strak aangekeken werd door de dramatisch, in Loutro omgekomen Monique. Een wetenschap waarvoor ze al jaren werd betaald om haar mond te houden. Maar nu, hier, aan het verse graf van Bob, te midden van alle rouwende mensen, de verwarrende gebeurtenissen van de laatste tijd en haar schuldgevoel van de afgelopen dertig jaar, kon Michelle zichzelf niet meer onder controle houden.

Verbijsterd sperde ze haar ogen open, wrong ze haar gezicht zich in een pijnlijke grimas, ging haar mond als vanzelf open en kwam de schreeuw van ontzetting uit het diepste van haar wezen omhoog en zocht de vrijheid in de stilte van de begraafplaats Den en Rust.

En toen de schreeuw alle lucht uit haar longen had geknepen, viel ze bewusteloos voorover, in het vers gedolven graf van Bob.

Het was voor Ariane niet veel moeite geweest om na het drama, dat zich had afgespeeld aan en in het graf van Bob, te achterhalen waar Michelle was. Het voorval had alle media gehaald: ‘Vrouw valt om onbekende reden in graf van dierbare vriend.’

Ariane was na het bericht op de televisie over de dood van Kees Gapperman, de snackbar uitgelopen. Volledig verzonken in gedachten. Haar ‘maaltijd’ had ze, zonder het zich echt te beseffen, op het tafeltje achtergelaten. Ze had amper de gelegenheid gehad om er wat van te eten, toen de quiz werd onderbroken door het extra nieuwsbericht.

Vlak voor haar arrestatie, in het huis van Ariane, had Monique het hele verhaal over de overname van het bedrijf van Chris en Bob dus aan Ariane verteld.

Ariane had er niet veel van begrepen, maar ze wist zich nog wel te herinneren dat Monique het ook had gehad over Gapperman. Gapperman de minister, waarvan Monique wist dat hij gechanteerd werd door de maffia, die ook banden had met het bedrijf van Margreet en Marc, de adoptieouders van Karin.

Nu was Gapperman dus dood en Monique gearresteerd. Ariane kon het niet meer bevatten. Zeker toen Monique later van het toneel verdween tijdens haar overplaatsing naar de EBI in Vught. In wat voor slechte film ben ik terechtgekomen, dacht Ariane alleen maar.

Zeker toen ze een paar dagen later onverwacht een telefoontje kreeg van Monique: “Monique,” kon Ariane alleen maar uitbrengen, “wat gebeurt er allemaal? Waar ben je? Ben je veilig? Monique, ... ”

Ze had ook Moniques plan kunnen volgen. Dan hadden ze nu een nieuw leven geleid, in de anonimiteit van een nieuwe identiteit, op een geheime locatie.

“Ten eerste wordt mijn dochter op dit moment, terwijl wij dit gesprek voeren, verhoord door politie en justitie. Ten tweede zijn twee belangrijke hoge ambtenaren, die een grote rol speelden in de misdaden die gepleegd zijn en nog steeds gepleegd worden, onlangs vermoord. Ik heb het over Kees Gapperman en René Somsborg. Monique heeft mij precies verteld welke dubieuze rol deze mannen speelden in het geheel. Nu zij dood zijn, en Monique waarschijnlijk in de justitiële val gelokt zal worden, vind ik het mijn taak om te vertellen wat ik weet. Dit mag geen doofpotaffaire worden.”

“Mevrouw Janssen,” breekt Katja professioneel in, in het gesprek. “realiseert u zich dat u, door uw verhaal openbaar te maken, mogelijk gehoord zal worden door justitie en mogelijk ook gezocht zal worden door betrokken criminelen uit kringen rond de maffia?”

“Direct na dit gesprek,” zegt Ariane, “zal ik voor onbepaalde tijd verdwijnen, omdat ik weet dat ik gezocht zal worden door de criminelen binnen justitie, en door de criminelen binnen de maffia. Geloof u mij, hoe oncomfortabel het ook is wat ik nu ga zeggen, er zit geen enkel verschil tussen de criminelen uit de zogenaamde bovenwereld en de criminelen uit de zogenaamde onderwereld. Mogelijk zijn de duistere krachten binnen politie en justitie nog gevaarlijker dan die van de maffia.”

Precies op dat moment vindt er een grote explosie plaats op het media-park. Alle zenders op zwart. Een enorme ravage. Veel mensen die in paniek om hulp schreeuwen en gillen. Bebloede mensen die in paniek aan gebloekte deuren trekken en zelfs mensen die, volledig de weg kwijt, ervoor kiezen om uit de ramen te springen van de lagergelegen verdiepingen.